

Фоклорни обреди

Обичаят **Пеперуда** в миналото бил разпространен из цялата страна, като на различните места той се наричал по различен начин – пеперуда, пеперуга, перпелига, вайдудоле, дудулеца, росоманка и др. Правел се като молитва за дъжд – през пролетта между Гергьовден и Великден или през лятото, когато настъпела голяма суша.

За „пеперуда“ се избирало малко момиче – често сираче, защото хората вярвали, че само то може да омилостиви Господ да прати дъжд. Обличали го в бяло и го окичвали със зеленина. С него тръгвала група от десетина 10 – 12-годишни момичета – пеперударки. Заедно те обикаляли къщите и пеели песни – молитви, като най-често повтаряли: „Дай Боже дъжд!“.

Стопанката изнасяла котле с вода и пръскала „пеперудата“, а тя бързо се въртяла, махала с ръце като с крила, за да разпръсне водните капки като ситен дъжд. Момичетата получавали дарове – брашно, боб, жито, с които по-късно се организираща обща трапеза. След като обиколили къщите, отивали до реката, в която хвърляли зеленината от украсата на „пеперудата“, къпели се и се пръскали с вода.

1 Чуйте обредна песен на Пеперуда.

2 Какви други фолклорни обреди знаете?
Изпейте песни, свързани с тях.

3 С кой изучаван обред свързвате напяването „Бръкни, моме, извади пръстен“? Кой са участниците в него?

СБИРАЙТЕ СЕ, МАЛКИ МОМИ

народна песен на ладуване

Сбирайте се, малки моми.
Малки моми и големи.

} 3

Да топиме пръстените
В бело котле, студна вода.

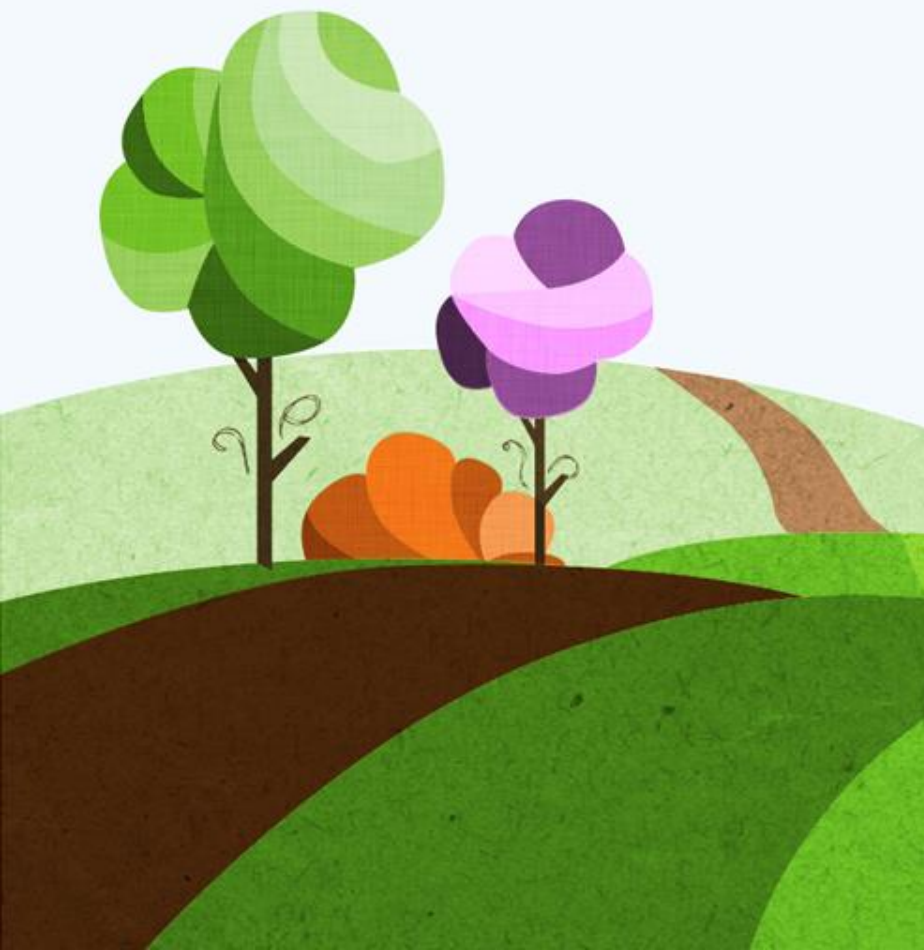
} 3

Вейка плува бръшлянова,
Като плува, край не стига.

} 3

Във вярванията на българите обичаят Герман е свързан с умилостивяване на небесните стихии. Правели го както за измолване на дъжд, веднага след обичая пеперуда, така и за спиране на проливни дъждове и бури и за предпазване на реколтата от градушка през лятото.

Обредните действия имали смисъла на жертвоприношение. Специално за него се изработвала мъжка фигура от кал или глина, наречена в различните краища на страната Герман, Джерман, Караиван, Калоян. Жените ѝ устройвали погребение, като нареждали: „Умрел Герман от за киша“, или хвърляли куклата в реката.

Народът наричал Герман също и Градушкар. На деня на св. Герман 12 май се устройвали празненства, а работата, особено на полето, била строго забранена. Когато се зададял градоносен облак, всички тичали навън и викали: „Германе, върли празниче, пренеси градушката у пусти гори, дете секира не сече, дете колак се не меси, дете петел не пее!“.

Българите в миналото вярвали също, че който е милостив към сираците и бедните и ги дарява със зърно, неговата нива ще се опази от градушката.

БЛАГОДАРЯ!

